

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010204
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6715010204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného C. Ž., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 12. 05. 2017vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný C. Ž., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom D., ul. X. G. XXXX/XX, prechodne bytom Z. M. D. X, D. X, Č. A.,

uznáva sa za vinného, preto že

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene čl. k. 17P/22/2011 zo dňa 21. 06. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09. 07. 2012, bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna C. Ž., narodeného XX. XX. XXXX sumou vo výške 50,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa R. Ž. Ž., narodenej XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/X L., si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti v D. a na iných miestach riadne a včas neplní, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, nie je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, čím mu za obdobie od mesiaca október 2013 do 12. 05. 2017, vyjmúc obdobie december 2013 až marec 2014, kedy bol vo výkone väzby, vznikol dlh na výživnom vo výške 1.700,- Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podľa svojich schopností a možností zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 20. 03. 2015 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/477/14/6611 obžalobu na C. Ž. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Opatrením sp. zn. 5T/43/2015 zo dňa 19. 01. 2017 súd rozhodol, že konanie bude vedené proti ušlému. Zároveň súd na hlavnom pojednávaní poučil obhajkyňu obžalovaného o zmene právnej kvalifikácie skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pričom obhajkyňa súhlasila s vykonaním hlavného pojednávania.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, v rámci ktorej po zákonom poučení uviedol, že do konca rok a 2011 žil v spoločnej domácnosti s bývalou Manželkou Ž. L. a ich spoločným synom C. Ž.Á., kedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, a následne ho súd zaviazal platiť výživné vo výške 50,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca k rukám matky. V decembri 2013 sa dostal do väzenia, za prechovávanie marihuany, a preto si aj nebol schopný nájsť na území SR prácu. Sám má existenčné problémy, vie, že má platiť na syna, ale nie je schopný poselať matke 50,- Eur mesačne. Matku dieťaťa ubezpečil, že hneď, ako si nájde prácu v ČR, tak bude na syna platiť. Naposledy uhradil výživné v novembri 2013 vo výške 50,- Eur. Od vtedy neuhradil žiadnu sumu, pretože bol vo výkone trestu a po prepustení nebol schopný nájsť si prácu. Jeho mesačné výdavky boli vo výške cca 400,- Eur, dlhy, ktoré má voči rôznym spoločnostiam, nie je schopný uhrádzať, a teda mu každý mesiac narastajú. Na úrade práce nie je evidovaný, pretože oficiálne má stále živnosť, ktorú ale nevyužíva. Okrem tejto vyživovacej povinnosti nemá žiadnu inú, o syna sa zaujíma prostredníctvom sociálnej siete, bývalá manželka mu posielala fotky. Telefonicky so synom nie je v kontakte, pretože ho vníma len ako uja, naposledy ho videl v lete 2013 v L.. Na záver uviedol, že svoje konanie úprimne ľutuje, dlh na výživnom plánuje uhradiť v plnej výške prostredníctvom splátkového kalendára. Nikdy nechcel vedome neplniť vyživovaciu povinnosť, nemal ale inú možnosť, pretože je v zlej finančnej situácii.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa R.. Ž. Ž., ktorá po zákonom poučení vypovedala, že od októbra 2013 zo zameškaného výživného obžalovaný neuhradil nič, okrem sumy 50,-Eur, a to v marci 2015. Výšku zameškaného výživného ku dňu hlavného pojednávania nevedela uviesť, s obžalovaným sa nestretáva, nie je s ním v žiadnom kontakte, vôbec netuší, kde je. Požiadala o náhradné výživné niekedy v roku 2015, vtedy vybavovala aj veci na exekútorskom úrade. Náhradné výživné jej je stále vyplácané.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: trestné oznámenie (č.l. 1 - 4), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17P/22/2011 (č.l. 24 - 25), rodný list (č.l. 52), správy na obžalovaného (č.l. 27 - 44, 53, 55), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 106 - 107).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho výpoveď v prípravnom konaní, kedy sa ku trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval, ako aj vzhľadom na výpoveď svedkyne Bc. Ž. Ž. nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. V zmysle uvedeného potom súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, s úpravou právnej kvalifikácie skutku, a s úpravou rozhodného obdobia a výšky zameškaného výživného v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona, prihliadnuc na jednotlivé úhrady zameškaného výživného od podania obžaloby po vyhlásenie rozsudku. Výška zameškaného výživného tak za obdobie od októbra 2013 do 12. 05. 2017 predstavuje sumu 1.700,- Eur.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný Jakub Žák tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznal ku spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m), t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené je potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody sa preto nijakým spôsobom neupravovala, a predstavuje tak 1 rok až 5 rokov.

Obžalovaný je hodnotený všeobecne pričom v minulosti nespáchal žiadny priestupok. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol o podmienenečnom odklade výkonu tohto trestu za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 24 mesiacov. Takýto trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu. Súd pri ukladaní trestu a jeho výmery, ako aj pri výmere skúšobnej doby prihliadol na obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti, ako aj na výšku zameškaného výživného. Zároveň súd v zmysle § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona

uložil obžalovanému povinnosť počas skúšobnej doby podľa svojich schopností a možností zaplatiť zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.